



ת"פ 13077/04/21 - מדינת ישראל נגד F. S

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 13077-04-21 מדינת ישראל נ' S(עציר)

לפני כבוד השופט רונית פוזננסקי כץ
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשמים F. S
ע"י ב"כ עו"ד שלומית רובין

גזר דין

חלק כללי

- ביום 14.07.21 הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 ועבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין תשל"ז-1977.
- על פי עובדות כתב האישום המתוקן הנאשם והמתלוננת היו בני זוג למשך תקופה של 4 חודשים. מעובדות האישום הראשון לכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 30.03.21 בשעה 21:30, הגיע הנאשם אל דירתה של המתלוננת, דפק על דלת הכניסה לבניין וביקש מהמתלוננת לפתוח לו את הדלת (להלן: **הדלת**). לאחר שהמתלוננת סירבה לפתוח את הדלת, המשיך הנאשם לדפוק כל הלילה, תוך שאיים על המתלוננת כי באם לא תפתח לו את הדלת יעלים אותה וירביץ לה.
- על פי עובדות האישום השני בכתב האישום המתוקן, בתאריך 29.03.21 בשעה שאינה ידועה למאשימה, בדירתה של המתלוננת, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שתפס אותה בחולצתה ואחז בצווארה וגרם לה בכך לחבלה של ממש בדמות שריטה מעל אזור החזה מתחת לצוואר.

טענות הצדדים

המאשימה:

- ב"כ המאשימה פתחה את טיעוניה בהגשת גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם, והצגת תמונות המתארות את החבלה שנגרמה למתלוננת בעקבות מעשיו של הנאשם. לשיטת המאשימה, האירועים בהם הודה הנאשם הינם ברף חומרה גבוהה, שכן בוצעו בתוך התא המשפחתי ובעיקר בשים לב לכך שבעת שהנאשם איים על המתלוננת היא אחזה בידיה את בתה הקטינה. עובדה זו לא גרמה לנאשם לחדול ממעשיו ובמקום זאת המשיך לדפוק על הדלת,



ואף חזר ביום שלמחרת או אז תקף את המתלוננת. הנאשם אחז צווארה של המתלוננת ובמעשיו אלה יכול היה לגרום לה לנזק בלתי הפיך, ומשכך רף החומרה של מעשי הנאשם מצוי ברף העליון.

5. באת כוח המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו נוכח ביצוע העבירה והם שמירה על שלומה של המתלוננת, בטחונה, שלמות גופה ושלמות נפשה. באשר למתחם העונש ההולם טענה באת כוח המאשימה כי המתחם נע בין 8 חודשי מאסר ל-18 חודשים. לתמיכה בעתירתה הפנתה ב"כ המאשימה לשורה של פסקי דין, כדלהלן:

לעניין התקיפה:

א. רע"פ 3463/15 **פלוני נגד מדינת ישראל** תקיפת בת זוג. בית המשפט קבע כי המתחם נע בין 8 חודשי מאסר ל-18 חודשים והנאשם נדון ל 10 חודשי מאסר בפועל.

ב. ת"פ 28763-08-20 **מדינת ישראל נגד חוסיין סקא**, עבירה של תקיפה חבלנית כנגד בת זוג. בית המשפט קבע מתחם שנע בין 8 חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר בפועל וגזר על נאשם 9 חודשי מאסר בפועל.

ג. ת"פ 17592-08-19, **מדינת ישראל נגד מאנדפרו אלאזה** פסק דין זה עוסק בתקיפה חבלנית ועל הנאשם, נעדר רישום פלילי, נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל, כשבסופו של יום הנאשם השתחרר ורצח את אשתו.

לעניין האיומים:

א. רע"פ 1293/08 **אלכסנדר קוניק נ' מדינת ישראל**. על הנאשם הוטל עונש של 12 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה אחת של איומים.

ב. ת"פ 35111-02-19, **מדינת ישראל נגד עומרי לזר** הנאשם איים באמירה אחת ויחידה כי יהרוג את המתלוננת ואת עצמו וזאת על רקע רצונה להתגרש. הנאשם נעדר עבר פלילי ונגזרו עליו 12 חודשי מאסר בפועל.

6. ב"כ המאשימה הפנתה לכך שהנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי יקר. לנאשם הרשעה אחת בעבירה שאינה רלוונטית לעניינו, ואולם את העבירה בתיק דנן ביצע בעוד הליך פלילי אחר מתנהל כנגדו. בעניינו של הנאשם לא התקבל תסקיר ומכאן שמסוכנותו לא נסתרה. לאור המקובץ עתרה המאשימה למקם את הנאשם קרוב לתחתית המתחם ולהשית עליו עונש של 9 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי בגין כל עבירת אלימות, פיצוי וקנס משמעותיים.

טענות ההגנה:

7. באת כוח הנאשם פתחה את דבריה בהתייחסות למשקל שיש לתת להודיית הנאשם בהזדמנות הראשונה. לצד



זאת ביקשה לתת משקל לתיקונים המשמעותיים בכתב האישום מהם עולה כי בעת ביצוע העבירה נשוא האישום הראשון, חבט הנאשם בדלת הכניסה לבניין ולא בדלת דירתה של המתלוננת.

8. באת כוח הנאשם התייחסה לעובדה שבין הנאשם למתלוננת התנהל קשר זוגי קצר מאוד של ארבעה חודשים בלבד והם לא נשואים. הקשר בין הצדדים לא קיים עוד, אין להם ילדים משותפים, ויש בכל אלה כדי להוות שיקול לקולא.

9. באשר לנסיבות חייו של הנאשם הפנתה באת כוחו לכך שהנאשם הינו עובד זר ללא משפחה או מעטפת כלשהי בארץ. הנאשם נעדר רישום פלילי לחובתו והרשעתו האחרונה לא רק שהינה מאוחרת לתיק דנן אלא שאינה רלבנטית. יחד עם זאת למרות שמדובר במעצר ראשון, נטל הנאשם אחריות מלאה על מעשיו ולא הקל ראש בנסיבות.

10. באת כוח הנאשם עתרה להקלה בעונשו נוכח השתלבותו בקבוצה לטיפול באלימות בבית המעצר במסגרתה זוכה לטיפול לא רק בבעיית האלימות אלא גם בהתמכרותו לאלכוהול.

11. באשר למתחם הענישה הגישה באת כוח הנאשם פסיקה וטענה כי מפסקי הדין ניתן ללמוד כי בתי המשפט אשר דנו בעבירות דומות הטילו על הנאשמים עונש אשר נע בין מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל, כדלהלן:

א. רע"פ 4357/13 **פלוני נגד מדינת ישראל**, בית המשפט השלום בנתניה הרשיע את הנאשם בעבירה של איומים ובעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כנגד בת זוגו והשית עליו 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים ו 150 שעות של"צ. הענישה ניתנה על רקע תסקיר חיובי של שירות המבחן. ערעור הנאשם על עצם הרשעתו נדחה בבית המשפט המחוזי והעליון.

ב.ת"פ 4601-03-18 **מדינת ישראל נגד ארטשס ארקלוב**, הנאשם הורשע בבית המשפט המחוזי בתל אביב, וזאת לאחר שמיעת הראיות, בביצוע העבירות הבאות: תקיפה הגורמת חבלה ממשית בנסיבות מחמירות ותקיפה בנסיבות מחמירות. במקרה זה דובר בעבירות אלימות חמורות בתוך המשפחה, ולאחר שבית המשפט סקר שורה של פסקי דין, סבר כי מתחם העונש נע בין 2 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 3 חודשי מאסר בפועל אשר יורצו בעבודות שירות ו - 6 חודשי מאסר על תנאי.

ג. בת"פ 1021-07-15 **מדינת ישראל נגד אליאסוב**, הורשע הנאשם בשלוש עבירות של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, כלפי אחותו ואמו ובעבירה של תקיפה חבלנית בצוותא, כלפי קטין. בית המשפט קבע מתחם ענישה אשר נע בין שלושה חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות לבין שמונה חודשי מאסר, כעונש עיקרי ודן את הנאשם ל 3 חודשי מאסר ויום בפועל.



12. באת כוח הנאשם עתרה למתחם ענישה שנע בין מאסר על תנאי או מאסר שמתחיל בעבודות שירות, לבין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות וביקשה להסתפק בימי מעצרו של הנאשם קרי, לגזור עליו חודשיים וחצי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

הנאשם בדברו האחרון

13. הנאשם פנה לבית המשפט ואמר כי למד מהטעויות שלו, וכי בכוונתו להשתקם. הוא השתלב בקבוצה טיפולית בכלא ובטוח כי הטיפול יסייע לו רבות.

14. עוד ביקש הנאשם להתייחס לעבירות בהן הורשע ותיאר את הנסיבות אשר הובילו לאירוע. לדבריו, הסכסוך בינו לבין המתלוננת החל על רקע שתיית אלכוהול מופרזת והמתלוננת הזהירה את הנאשם שאם לא יפסיק לשתות היא תיפרד ממנו.

15. הנאשם הביע חרטה על מעשיו וניכר היה כי חרטתו כנה, כי הלקח נלמד, כי הוא מבקש לשנות את אורחות חייו וכי הוא מצטער על מעשיו.

דין והכרעה:

מתחם העונש ההולם:

16. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, בטרם קביעת העונש המתאים יש לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, וזאת בהתאם לעקרון ההלימה ותוך התחשבות במידת הפגיעה בערך החברתי, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

17. הנאשם הורשע בעבירות אלימות שביצע כלפי המתלוננת עת הייתה בת זוגו. במעשיו אלה פגע הנאשם בגופה ובנפשה ובתחושת הביטחון שאמורה הייתה לחוש בביתה הוא מבצרה וגרם לפגיעתה. מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה שכן במעשיו פגע הנאשם בזכותה של המתלוננת להיות מוגנת בביתה ויש להניח כי חוותה גם פגיעה רגשית בעלת השלכות ארוכות טווח.

18. מדיניות הענישה בעבירות כגון דא היא תוצר של הצורך החברתי העליון להילחם בתופעת האלימות במשפחה, דווקא במסגרת שבה אמור האדם לחוש מוגן ובטוח במיוחד ולא להיות חשוף לאיום ולפגיעה פיסית ונפשית. בעניין זה אפנה ל ע"פ 6758/07 פלוני נגד מדינת ישראל (11.10.07)

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך המשפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, המסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי



קטינים או כלפי בת זוג באלימות במשפחה, נגישותם של קורבנות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא עניין מורכב וקשה, הטעון רגשות חזקים פחדים ואימה. הבושה והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קורבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם לחומרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

19. לענישה בגין עבירות תקיפה הנוגעות לתחום המשפחה והזוגיות משמעות מיוחדת, באשר הן משקפות את רצון החברה להכיר בחומרתן היתרה ובחשיבותו של המאבק למיגור עבירות אלה. הפרת האמון הבסיסי הנלווה לתקיפה בתוך מערכת המבוססת על אמון, קשיי החשיפה והמצב הקשה-במיוחד בו נמצא הנפגע, אשר לרוב יהא קרוע בין האלימות המופעלת כנגדו, לבין רצונו לגונן על המערכת הזוגית או המשפחתית שהוא חולק עם התוקף - כל אלה עומדים בבסיס ההחמרה הנדרשת בענישה.

20. בע"פ 305/12 מ.י. נ' צוובנר-זליג (פורסם בנוב 2013), קבע בית המשפט העליון

"כי קצת הנפש ממעשי אלימות, ההולכים ומתרבים, במיוחד נגד נשים מצד הקרובים להן ביותר וכי הדבר נראה כ"מכת מדינה" המחייבת השתת עונשים חמורים ומרתיעים. הצורך בסיפוק ביטחון לכל אישה ואישה בביתה, מקום מבצרה, בחיק משפחתה, הוכר כ"ערך חברתי ראשון במעלה". נקבע שעל הענישה לשדר מסר חד וברור אלימות במשפחה תוביל על דרך הכלל לתגובה עונשית קשה, תוך הסגת מידת הרחמים מפני מידת הדין"

מדיניות הענישה הנוהגת

21. הענישה הנוהגת בעבירות אלימות במשפחה מלמדת על מנעד רחב של עונשים המוטלים על הנאשמים בעבירות אלימות - החל ממאסרים מותנים ועד למאסרים בפועל. מטבע הדברים, בעבירות אלה, ניתן למצוא דרגות חומרה שונות, והעונש שנגזר בסופו של יום תלוי במגוון שיקולים וביניהם: חומרת המעשים, האלימות שננקטה, קונקרטיזת דברי האיום, התוצאות והנזק שנגרם, הישנות העבירות, העבר הפלילי של הנאשם ככל שיש כזה ונסיבותיו האישיות של הנאשם.

22. עיינתי בפסיקה שהגישו הצדדים ולצד זאת צירפתי רשימה בלתי ממצה של גזרי דין בעבירות אלימות הרלוונטיות לענייננו:

א. ברע"פ 1884/19 פלוני נגד מדינת ישראל, נדחתה בקשת רשות ערעור של הנאשם, שהורשע ב 3 עבירות של תקיפה סתם- בן זוג ועבירה אחת של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. בית משפט השלום קבע מתחם עונש אשר נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, בצירוף פיצוי למתלוננת ודן את הנאשם ל 4 חודשי מאסר בפועל ולצדו מאסר מותנה, כמו גם



פיצוי גבוה למתלוננת על סך 20000 ₪. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי והעליון נדחה.

ב. רע"פ 8833/15 **פלואי נגד מדינת ישראל** - הנאשם הורשע על בסיס הודאתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בן זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); תקיפה סתם כלפי בן זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין; ואיומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין. הנאשם תקף את המתלוננת באמצעות ידיו ורגליו, ובהזמנות אחרת במכות אגרופ בעודה מחזיקה בתם הקטינה, ובהזמנות שלישית אחז בצווארה בכך שהתקשתה לנשום, תפס אותה משערותיה וגרר אותה לסלון הבית ושם היכה בה באמצעות הנעל, וכתוצאה משלושת המקרים הנ"ל הוא גרם לה לחבלות חמורות בגופה. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש שני בין מאסר על תנאי לבין 12 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם עונש צופה בני עתיד בן 10 חודשים למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירת אלימות במשפחה מסוג פשע, 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת איום; והתחייבות כספית בסך 8,000 ש"ח להימנע מהישנות המעשים בהם הורשע. בית המשפט המחוזי לא שינה ממתחם העונש ההולם שנקבע על ידי בית משפט השלום, אולם נוכח מכלול הנסיבות השית על המבקש עונש של 7 חודשימאסר בפועל, בנוסף לכל רכיבי גזר דינו של בית משפט השלום. ערעורו של הנאשם על חומרת העונש נדחה בבית המשפט העליון.

ג. רע"פ 3077/16 **פלואי נ' מדינת ישראל** (2.5.16): המבקש הורשע באירוע יחיד של תקיפת בת זוג לפי סעיפים 379 ו-382(ב) לחוק העונשין ("דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה"). בית משפט השלום קבע מתחם ענישה אשר נע בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל. כנסיבה לחומרה נשקלה היעדר הבעת חרטה ולקולה היעדר הרשעות מהעת האחרונה ונתק בין המתלוננת והמבקש. נגזר על המבקש עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים לריצוי מאחורי סורג וברית. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור. בית המשפט העליון עמד על כך שמעשיו של המבקש ראויים לגינוי חריף ולענישה שתהלוך את חומרתם.

ד. בת"פ 18575-07-19 **מדינת ישראל נגד פלואי** (26.01.20), הנאשם, נעדר הרשעות קודמות, הורשע על פי הודאתו בתקיפת בת זוגו ובהפרת הוראה חוקית בכך שסטר על לחיה של רעייתו, היכה אותה במכות על ראשה ותפסה בשערה ובצווארה. בהמשך, בעודו תחת תנאים מגבילים שכללו הרחקה מהמתלוננת ואיסור יצירת קשר, הגיע הנאשם לביתו (שם שהתה המתלוננת) וסירב לעזוב את המקום. נקבע מתחם ענישה אשר נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל, ונגזר עונש מאסר בן 5 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות.

23. **בקביעת המתחם** שקלתי לחומרא את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה לרבות הנזק שנגרם למתלוננת, הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע המעשה ואת הניצול לרעה של כוחו של הנאשם כלפי המתלוננת. עוד נתתי דעתי בקביעת המתחם לנתונים מקלים, לרבות יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשה, ואת משמעות המעשה, בין היתר בשל גילו הצעיר, השימוש המופרז באלכוהול ובשים לב לתקופה הקצרה בה היו הנאשם והמתלוננת בני זוג. בנוסף נתתי דעתי לכך שהמאשימה לא הצליחה לאתר את המתלוננת ומשכך אין בידיה תצהיר נפגע עבירה.



24. לאור כלל האמור לעיל סבורני כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין מספר חודשי מאסר בפועל (אשר במקרים המתאימים אפשר שירוצו בעבודות שירות) ועד 14 חודשי מאסר בפועל.

25. במקרה דנן לא מצאתי נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם, לחומרא או לקולא.

קביעת העונש הקונקרטי

26. בנוסף לאמור, בגזירת העונש המתאים לנאשם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. להלן כלל השיקולים אותם לקחתי בחשבון בגזירת עונשו של הנאשם:

לקולא:

א. אין מחלוקת כי העבירות אותן ביצע הנאשם נעשו במסגרת "התא המשפחתי" שכן הנאשם והמתלוננת, בעת ביצוע העבירות, היו בני זוג. עם זאת, נתתי דעתי לכך שהנאשם והמתלוננת חברו זו לזו לתקופה של ארבעה חודשים בלבד, הם אינם נשואים, אין להם ילדים משותפים ולמעשה, עם סיום ריצוי עונשו לא צריך להתקיים כל קשר בין הנאשם לבין המתלוננת. עובדות אלה מהוות שיקול לקולא, שכן קיים שוני בין המקרה המפורט בתיק זה לבין נסיבות המלמדות על קשר זוגי ממושך, נישואין וילדים משותפים.

ב. נתתי דעתי לגילו הצעיר של הנאשם והיותו עובד זר ללא כל מעטפת משפחתית בארץ.

ג. נתתי דעתי להודיית הנאשם אשר יש בה כדי ללמד על נטילת אחריות על מעשיו, שהובילה, בין השאר, לחסכון בזמן שיפוטי.

ד. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ובכך חסך את הגעתה של המתלוננת לבית המשפט (ככל שניתן היה לאתרה) וחסך את עדותה.

ה. הנאשם נעדר רישום פלילי לחובתו (הרשעה יחידה מאוחרת למקרה שבפניי ואינה רלוונטית).

ו. נתתי דעתי לתקופת מעצרו של הנאשם, אשר זהו לו מעצרו הראשון.

ז. הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית במסגרת מעצרו ויש בכך כדי ללמד על רצונו הכן והאמיתי לשנות את אורחות חייו, כמו גם ללמד על התובנה בדבר חומרת מעשיו.

לחומרה:

ח. העבירות אותן ביצע הנאשם כלפי המתלוננת מצויות ברף חומרה לא מבוטל, שכן הנאשם דפק על



דלת הכניסה לבניין שבו מתגוררת המתלוננת במשך כל הלילה, תוך שהשמיע איומים כי ירביץ לה ויעלים אותה.

ט. ביום שלאחר המפורט בסעיף א' חזר הנאשם אל ביתה של המתלוננת ותקף אותה בכך שאחז בחולצתה וגרם לה לשריטה בצווארה.

י. נטען כי המעשים התרחשו על רקע שתיית אלכוהול. נתתי משקל מסוים לטיעון זה ככל שהדבר נוגע לכך שזהו מעצרו הראשון של הנאשם והסתבכותו הראשונה. עם זאת, אין בכוונתי לתת משקל לטיעון זה כ"תירוץ" למעשיו של הנאשם. על הנאשם להכיר בכך שרק הוא יכול להימנע משתיית אלכוהול ומההשלכות והמעשים שמתרחשים לאחר שתייה מופרזת זו.

27. לאור המקובץ החלטתי להטיל על הנאשם ענישה הממקמת אותו בשליש התחתון של המתחם שקבעתי ולהטיל עליו את העונשים הבאים:

א. **מאסר בפועל** למשך 5 חודשים, וזאת בניכוי ימי מעצרו על פי חישוב שב"ס.

ב. 6 חודשי **מאסר על תנאי** למשך 3 שנים, שלא יעבור כל עבירת אלימות ובכלל זאת עבירות איומים, וזאת החל מיום שחרורו ממאסר.

ג. הנאשם יחתום על **התחייבות כספית** על סך 2,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מביצוע העבירות בהן הורשע. רשמתי בפניי הצהרת הנאשם.

ד. **פיצוי** על סך 1,000 ₪ ש"ח למתלוננת, ע"ת 1. הנאשם ישלם את הסך האמור בשני תשלומים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1.10.21 והשני ביום 1.11.21.

ניתן צו כללי למוצגים. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתנה היום, י' אב תשפ"א, 19 יולי 2021, בהעדר הצדדים.